

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2024
DECEMBRIS

Kāpt kalnā

**„Baudiet un redziet,
cik Kungs labs!
Svētīts vīrs,
kurš tveras pie viņa!”**

(Ps 34, 9)

DĀRGIE "KĀPT KALNĀ" LASĪTĀJI!

Apsveicu Jūs katru ar iesaļošanu jaunajā Liturģiskajā gadā! Kopā ar visu Baznīcu uz sākam šo gadu, esot aicināti piedzīvot garīgu izaugsmi attiecībā ar mūsu Pestītāju Jēzu Kristu. No vienas puses, atskatāmies uz Jēzus pirmreizējo ienākšanu pasaules vēsturē, ko arī no faktoloģiskā viedokļa apceram un apdomājam. Tam gan nebūtu nekādas dziļākas un paliekošas jēgas, ja, no otras puses, mēs neizmantotu šo Adventa laiku kā iespēju garīgi sagatavot savas sirdis Kristus otrreizējai atnākšanai.

Noteikti ne tikai faktos, bet arī dzīvē katrs esam piedzīvojuši ienākam mūsos Jēzu. Reizēm var pārņemt domas, kā būtu, ja nu šis iepriecinājuma pilnais brīdis nekad nebeigtos. Lai arī daudzi gribētu pirmo personīgo saskarsmi un pieredzi ar Jēzu mākslīgi paildzināt, tomēr tas nav mērķis, uz kuru esam aicināti tiekties, uz kuru mūs aicinātu Jēzus. Jēzus nāca pirmoreiz, lai būtu ar mums vienots mūsu cilvēcībā; lai Viņa veiktajiem darbiem šajā pasaulē būtu kaut mazākā saistība ar katru no mums personīgi.

Jēzus pamatmērķis visos laikos ir bijis, ir un būs dzīvā veidā atgādināt cilvēkiem par Dieva mīlestību, kas pati mūs atrod, dara atvērtus, atpestī, svētdara un piepilda. Brīdis, kurā pirmoreiz sevi sastapām Jēzu, ir tikai viens no mūsu garīgās dzīves posmiem attiecībā ar Dievu. Līdzīgi varam paraudzīties cilvēcisko attiecību kategorijās – mūsu attiecības ar līdzcilvēkiem evolucionē jeb attīstās līdz ar mums pašiem. Mēs nevaram būt patiesi pieauguši kā cilvēki, ja attiecību izpausmes, piemēram, ar vecākiem ir tādas pašas kā tad, kad bijām mazi bērni. Protams, saviem vecākiem mēs vienmēr būsime bērni, tomēr vecāki pārstāj mūs barot, līdzko kļūstam spējīgāki apgādāt sevi paši. Ar laiku

parasti notiek pretējais – savus vecākus ap-rūpēt un apgādāt esam aicināti mēs, kad viņiem pienāk vecumdienas. Tad nu pieredze, ko būsime savā dzīvē, arī attiecībā, iekrājuši, būs patiesi vērtīga, darot mūs spējīgus to likt lietā. Tāpat notiek ar garīgo dzīvi, ar mums kā kristiešiem. Iesākumā paši apgūstam un mācāmies, lai vēlāk dotu tālāk un stiprinātu tos, kam mūsu pieredze var kalpot par svētību. Tādēļ Baznīcā pēdējā laikā arvien vairāk dzirdam par sinodalitāti, par aicinājumu visiem līdzdarboties Baznīcas dzīvē, paliekot vienotiem dažādībā.

Un mēs vairs negaidām un pat nedrīkstam gaidīt, ka Jēzus pie mums atnāks tāpat kā mūsu attiecību sākumā. Tā būtu gremdēšanās pagātnē, nevis autentiskas attiecības ar Jēzu tagadnē. Tāpēc par kristiešiem mūs dara nevis tas, vai ārēji veicam kristiešiem piemītošas darbības un rituālus, bet gan tas, ka mēs esam savu ceļu gājuši kopā ar Jēzu – esam pirmo reizi sastapušies; esam pieredzējuši Viņa darītos brīnumus; bijuši aculiecinieki Viņa panicināšanai; esam no Viņa attālinājušies, kad nav bijis ērti vai patīkami Viņam sekot un kad esam piedzīvojuši Viņa ciešanas, Viņa nāvi un Viņa augšāmcelšanos mūsos. Ja tā, tad var teikt, ka esam gatavi nākamajam Jēzum un arī mūsu katra dzīves jaunajam posmam – pildīt visu, uz ko Viņš mūs Savā mīlestībā ir aicinājis, apgādājot ar Svēto Garu, lai tādā veidā paši un arī citi ar mūsu starpniecību sagatavotos Jēzus otrreizējai atnākšanai. Tai atnākšanai, kurai par atgādinājumu kalpo Adventa laiks jeb Gaidīšanas laiks.

Lai visiem svētīgs un Svētajā Garā darbīgs, ar upurgatavību un žēlsirdības darbiem bagāts šis laiks, gaidot mūsu Pestītāju Jēzu otrreiz atnākam!

Priesteris Henriks Rektiņš

DRAUDZES TITULSVĒTKI TRĪS DIENU GARUMĀ

Ar bagātīgu programmu nosvinēti Madonas katoļu draudzes titulsvētki (attēlā). Slavēšana pieredzējušu mūziķu vadībā, iespēja Grēksūdzes sakramentam, Svētās Mises svinēšana, procesija, gleznu izstādes atklāšana – tie bija svētku elementi, ko papildināja viespriesteru klātbūtne un uzrunas.

Tēvs Jānis Vilaks OS-PPE, kas kalpo Cesvaines draudzē, 22. novembrī pakavējās pie mūzikas un mūziķu patroneses svētās Cecīlijas piemiņas. Viņa dzīvoja 3. gadsimtā, bet 22. novembrī kristīgā pasaule atzīmē svētās dzimšanas dienu.

Priesteris Ilmārs Tolstovs, uzrunājot draudzi 23. novembrī, uz Madonu bija ieradies no Alūksnes, kur veica kapelāna pienākumus Nacionālo bruņotum spēku Kājnieku skolā. Viņš atzina, ka no karaspēka ir ieradies gara spēkā: – Ja pirmajā vietā tiek izmantoti ložmetēji, mēs lietojam rožmetējus (domāta Rožukroņa lūgšana – aut.), jo primārā tomēr ir garīgā cīņa. Ne jau pret miesu un asinim iestājamiem, bet pret jaunajiem gariem, kas valda pasaulē. Svētā Mise lai tāpēc ir kā iespēja mobilizēties garīgajai cīņai. Svarīgi ir nepagurt un neiekrist apātijā – garīgajā iemīģšanā.

24. novembrī Svēto Misi svinēja draudzes prāvests priesteris Māris Ozoliņš. Uzrunā viņš uzsvēra, ka Baznīcas gada pēdējā svētdiena ir Kristus, visas pasaules Karaļa, svētki. Pāvesta Pija XI iedibināti, tie apliecinā Kristus valstības uzvarošo klātbūtni mūsdienu sekularizētajā pasaulē un uzsver Kristus atnākšanas būtību. Apliecināt Jēzu

Kristu kā Universa Karali nozīmē atzīt, ka cilvēks savu brīvību pakļauj nevis kādai zemes varai, bet vienīgi Dievam.

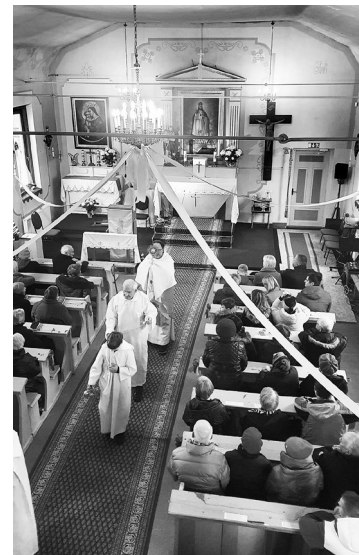
Priesteris atgādināja, ka Kristus Karaļa svētki tika iedibināti 1925. gadā: – Madonas baznīca ir salīdzinoši jauna, celta 1934. gadā,

tāpēc šie jaunie svētki, kas tolaik bija topā, likās svarīgi arī Barkavas draudzes prāvestam, kurš uzcēla baznīcas ēku Madonā. Pirmā lielā bazilika, kas tika uzbūvēta un ko veltīja Kristus Karaļa godam, radās 1936. gadā. Jāpiemin, ka tikai tās baznīcas, kas tika uzbūvētas no jauna, varēja iegūt šo jauno titulu, jo pārējām tituli jau bija piešķirti. Priesteris Māris uzsvēra, ka Vispārējā baznīca ar savu vēstījumu vienmēr ierakstās konkrētā brīža politiskajā kontekstā. Un tobrīd uz skatuves uzņāca jau ļoti dažādi “karaļi”:

Musolinī, Hitlers, Latvijā parādījās Kārlis Ulmanis... Lai pasaule neaizmirstu, kurš ir istais Karalis, tika iedibināti šie svētki.

Ierasts, ka svētkos tiek saposta apkārtnē. Madonas katoļu baznīcas ēka šobrīd piedzīvo atjaunošanas darbus, bet tās iekštelpu papildina Erlinas O'Salivas darbu izstāde. Erlina ir draudzes jaunie, kas mācās Rēzeknes Mākslas un dizaina skolā. Pērn viņa piedalījās konkursā “Jāzepa Pīgožņa balva Latvijas ainavu glezniecībā jauniešiem”, kur ieguva 1. vietu. Tuvojoties skolas noslēgumam, Erlina vēlējās izveidot savu darbu pirmo izstādi. Izstādē aplūkojami viņas pēdējo gadu darbi, kuri rotājuši arī Madonas dekanāta draudžu avīzes “Kāpt Kalnā” titulvākus.

Inese Elsiņa

SATIKT DIEVU ŠEIT UN TAGAD

Siguldas novada bibliotēkā šoruden skatāma projekta "Daba rada – 2024" papirmākslas izstāde "Veco grāmatu jaunā dzīve". Dažādu cilvēku dažādu iemeslu dēļ atstumtās, nevajadzīgās vecās grāmatas pārtapušas jaunās papīrloksnēs, uz kurām atkal atdzimušas jaunas domas un atziņas. Tādā veidā radītas mākslinieku oriģinālgrāmatas, gaismas objekti un stājmāksla. Starp izstādes aizraujošajiem darbiem skatāmi arī gulbenietes, katoļu draudzes locekles **Līgas Strapcānes** (attēlā) darinājumi.

Līga, pirmo reizi tevi satīku Itālijā, kad Gulbenes katoļu draudze kopā ar prāvestu Vjačeslavu Bogdanovu devās svētceļojumā uz Vatikānu. Tur tu mūs sagaidīji, un tev bija sarunāta tikšanās ar mammu – Valentīnu Birznieci. Pastāsti, lūdzu, vairāk par šo dzīves posmu!

Tajā laikā meklēju savu ceļu dzīvē. Apsvēru domu par Dievam veltītu dzīvi kādā kopienā, tāpēc tobrīd kā auklīte strādāju pie kādas ģimenes Itālijā un paralēli mācījos teoloģiju tālmācības kursos Austrijā. Taču Dieva plānos bija dāvat man ģimeni – pēc kādām sv. Ignācija rekolekcijām par aicinājumiem nepārprotami sapratu, ka jāatgriežas Latvijā. Un jau pēc mēneša dzimtenē iepazīnos ar savu nākamo vīru.

Kopš tevi atceros, tu vienmēr man atmiņā esi ar ģitāru plecos. Kādā veidā šobrīd kalpo Gulbenes draudzē?

Šobrīd draudzē spēlēju mazāk. Mūsu nelielajai grupīnai ir uzticētas dažas dziesmas, ko spēlējam svētās Filomenas godam veltītajās Svētajās Misēs, kā arī mē-

neša trešās piektdienas vakaros slavējam Dievu ar dziesmām. Iepriekš sanāca spēlēt daudz biežāk, jo svētdienās mūsu baznīcā notika vakara Svētās Mises, kas bija paredzētas bērniem un jauniešiem. Tajās spēlēja ģitāru, notika Alfa kursi, kuros piedalījās ar muzicēšanu. Šobrīd mums ir mierīgāks posms, bet visam savs laiks.

Gulbenes draudzē esi no jaunības, var teikt, ka šeit ir izveidota tava ģimene, aug bērni. Maz ir ģimeņu, kas kopā regulāri apmeklē baznīcu. Kā jums tas izdodas?

Pirmām kārtām tā ir Dieva dāvana. Tā kā savu vīru satīku baznīcā jau kā praktizējošu katoli, man nebija viņš jāpārlicina par kristīgajām vērtībām. Arī bērnus cenšamies audzināt kristīgā garā, cik iespējams, mēģinām būt ik svētdienu Svētajā Misē. Tāpat cenšamies bērnus iesaistīt kalpošanā: mēs ar meitu iesaistāmies muzikālajā kalpošanā, vīrs dažkārt paņem dēlu līdz piekalpot pie altāra. Bet ne jau vienmēr viss ir vienkārši, arī mums iet dažādi.

Draudzes bērnu vecmamma bija sajūsmā, ka tu apgūsti zināšanas kā katehēte. Pirmo Svēto Komūniju bērni mūsu draudzē nav saņēmuši jau vairākus gadus. Kā tu domā, kad šādi svētki varētu notikt? Kas tam būtu nepieciešams?

Tas atkarīgs no priesterā. Kā saprotu, viņam ir kāds plāns. Mēs savu dēliņu esam jau pieteikuši katehēzēm un gaidām, kad tās sāksies. Pati nu jau esmu apguvusi Labā Gana katehēzes pirmo līmeni, kas paredzēts bērniem vecumā no 3 līdz 6

gadiem. Tas ir ievads kristīgajā mācībā un Baznīcas dzīvē. Labā Gana katehēzes ir process, tās nav nodarbības vienam gadam – izmācījos, saņēmu Pirmo Svēto Komūniju un viss. Tās ir tikšanās ar bērniem vairāku gadu garumā, kas dod iespēju iet dziļumā attiecībā ar Dievu. Šīm nodarbībām nepieciešami daudzi materiāli, ko es pakāpeniski gatavoju. Priesteris ir atvēlējis telpu, kuru drikstēšu izmantot nodarbībām ar mazajiem bērniem, un draudzes cilvēki, kuriem ir bērni minētajā vecumā, var pieteikties pie priesterā. Ja būs gribētāji, mēs kopā domāsim, kad un kā to varētu uzsākt.

Tu skaisti dziedī, spēlē ģitāru, slavējot Dievu, tavas rokas arī papīru spēj pārvērst brīnišķīgā dāvanā. Pastāsti par šo savu vaļasprieku!

Ar papīra liešanu sāku nodarboties laikā, kad bērni bija pavisam mazi. Tobrīd biju pašnodarbināta persona, izveidoju savu zīmolu "P.S. Gratias", kas, tulkojot no latīņu valodas, nozīmē "P.S. Paldies". Ar šo zīmolu vēlējos paust savu pateicības pilno nostāju Dievam, prieku par dabu un cilvēkiem. Bieži gatavoju dāvanu aploksnas, apsveikumus, ielūgumus, arī grāmatiņas. Ar grāmatām piedalos izstādēs, tādā veidā varu radoši izpausties un caur šiem mākslas darbiem paust vērtības, kas svarīgas man.

Ko tu novēli sev un visiem ticīgajiem?

Novēlu satikt Dievu šeit un tagad! Un tajā situācijā, kādā katrs esam šodien.

Jautāja Iveta Dzērve

Strapcāņu ģimene visi kopā.

Līga un viņas darinājumi izstādē.

ISLANDE – DABAS VARENUMA ŠŪPULIS

Ar nodibinājuma “Alūksnes un Apes novada fonds” atbalstu man bija iespēja apmeklēt Islandi, smelties pieredzi un novērtēt Islandes dabas majestātiskumu. Vienlaikus tā bija dāvana attāpties ļoti neomulīgā vietā, kurā tik un tā ir sastopams Dievs. Islandē Viņš ikvienam ļauj novērtēt dzīvības trauslumu.

Brutāla zeme

Šī ir zeme, kurā nūdien ir vērts pabūt. Islande ir auksta, vējaina un dabas ziņā skarba. Tajā dzīvo 350 tūkstoši iedzīvotāju, un kopējā platība ir 103 000 kvadrātkilometri. Pēc pirmās dienas Islandē es brīnījos, kāpēc cilvēki te vēlas dzīvot, bet, kad devāmies mājup, sapratu, kāpēc šī valsts vilina, un arī es tajā gribētu atgriezties un aizvest uz to savu meitiņu. Redzot dabas majestātiskumu un skarbo vidi, nevilus sāk vairāk novērtēt to, kas ir, un atskārst, ka dzīvība var pārtrūkt vienā momentā. Tas ļauj dzīvei gūt citu perspektīvu, un uzskatu, ka šādas perspektīvas dāvāšana mūsu bērniem ir vērtība.

Dievs nemājo vien siltos saules staros, bet arī majestātiska apjoma lavas laukos, šķietamā tukšumā un vējā, kas tik ļoti šūpo mašīnu. Dievs ir visur un atgādina palūkoties uz dabas varenumu, ko Latvijā nereti aizmirstam.

Tā ir tik skarba vide

Islandē nav armijas. Ir ātrā palīdzība

Raksta autore pie Langjökull ledāja, kas atrodas Islandes rietumos, un kopumā ir 50 kilometru garš.

un ugunsdzēsēji, bet visus glābšanas darbus veic brīvprātīgo glābēju organizācija. Vienu no šīs pieredzes es paņēmu līdzi arī uz Latviju – proti, mēs katrs esam atbildīgi paši par sevi. Ir jāizsauc atbildīgie dienesti tad, kad tas ir nepieciešams, un nedrīkst būt pārgalvīgs un domāt, ka pats izķepurosies no varenās dabas ķetnām. Daba ir nežēlīga. Taču situācijās, kad varam sev palīdzēt paši, nav jāgaida valsts, pašvaldības vai kāda cita palīdzība.

Islandē bērni jau no agra vecuma zina, kā rīkoties ekstrēmās situācijās. Islandes daba man atvēra acis uz to, cik ļoti šai dzīvei es gatavoju savu bērnu. Mana meita zina neatliekamās palīdzības telefona numuru, zina pateikt mājas adresi, bet vai viņa zina, ko darīt, ja blakus esošais cilvēks ir cietis? Protams, sešgadīgam bērnam vienmēr būtu jāgaida pieaugušo palīdzība, bet vai meitai esmu sniegusi un sniegšu pietiekami daudz zināšanu par to, kā reaģēt krīzes situācijās? Kā palīdzēt sev? Islande cilvēkos atver sava veida izdzīvošanas gēnu.

Vējš izrauj automašīnu durvis

Nomas automašīnās uz paneļa ir brīdinājums, ka apdrošināšana nesegs vējā salauztas durvis. Arī noslikšanu upē apdrošināšana nesegs. Stipru vēju Islandē es pati piedzīvoju tikai vienā dienā, un patiesi – ja stingri nepieturēsi automašīnas durvis, tās,

Marsa virsmai pietuvinātie Islandes lavas lauki.

Geizers – karstais avots.

verot valā, vienkārši tiks izrautas uz otru pusi. Tāda ir Islande. Un tāds ir Dievs – varens!

Man Islande neiepatikās uzreiz, tā šķita tik nemājīga, līdz sāku iemīlēt šo valsti par to, ko tā atgādina. Un tā atgādināja novērtēt dzīvi un Latvijas dabu. Tā lika novērtēt

manu spēju pieņemt lēmumus un atskārst lielo ticības mācību – uzticēšanos Dievam. Šī uzticēšanās nekādā ziņā neizslēdz atbildīgu rīcību. Ir jāasargā zeme, daba un Dieva varenums dabas izpausmēs, bet vienlaikus ir jāuzticās Augstākajam.

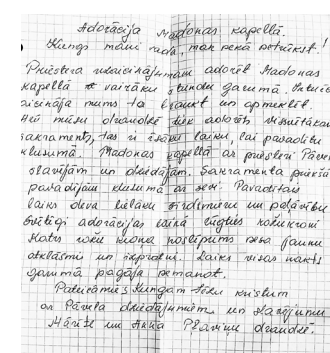
Diāna Lozko

ADORĀCIJA MADONAS LŪGŠANU KAPELĀ

“Kungs mani vada,
man nekā netrūkst!”

Novembra trešdienā atsaucāmies priestera Pāvila uzaicinājumam doties uz Madonu un adorēt Visvētāko Sakramentu Madonas lūgšanu kapelā. Intuīcija lika pieņemt šo aicinājumu un vairāku stundu garumā būt kopā ar Jēzu. Arī Pļaviņu draudzē tiek adorēts Visvētākais Sakraments, bet tas, protams, notiek daudz īsāku laiku.

Madonas lūgšanu kapelā vispirms kopā ar priesteri slavējam un dziedājam.

Sakramenta priekšā pavadījām zināmu laiku arī klušumā. Svētīgi bija lūgties Rožukroni, īpaši tāpēc, ka katrs Rožukroņa noslēpums nesa jaunu atklāsmi un izpratni, kā var savienot Evaņģēlija notikumus ar šodienu. Pavadītais laiks deva lielu sirdsmieru un pašāvēību, nakts garumā laiks pagāja nemanot.

Pateicamies Kungam

Jēzum Kristum un priesterim Pāvilam par jaunu iespēju domāt par Dievu.

Mārite un Anna
no Pļaviņu draudzes

TICĪBA, CERĪBA, MĪLESTĪBA VIENO DVĒSELES MŪŽĪBĀ

Novembra sākumā Pļaviņu dievnamā (attēlā) astoņas dienas tika veltītas lūgšanām par aizgājēju dvēselēm, lai tās gūtu pilnīgu vienotību ar Dievu. Noslēdzot šo ciklu, 8. novembrī notika lūgšanu vakars, kurā pulcējās ticīgie no Ogres, Kokneses, Ikšķiles, Madonas un Pļaviņām.

Priesteris Pāvils Kamola pastāstīja par svēto sadraudzību, cik svarīgi dzīvajiem domāt par mirušajiem, jo visi ir saistīti ar Kristu. Kopīgi skaitījām litāniju visu svēto godam, aicinot aizlūgt par mums. Skandinājām slavēšanas dziesmas, gītāras un sintezatora spēle radīja garīgu atmosfēru. Piesaucot Svēto Garu, lūdzām, lai mūsu dzīvē darbotos Dieva mīlestība, gudrība un spēks.

Draudzes vecākā Valentīna pastāstīja par svēto Annu Koļesarovu, katoļu meiteni no Slovērijas, kura, aizstāvēt savu šķīstību, tika nogalināta Otrā pasaules kara laikā. Annas relikvijas atrodas Pļaviņu dievnamā. Vakars noslēdzās, katram lozējot savu gada aizbildni – svēto. Sekoja sadraudzība pie galda, baudot sarūpēto maltīti.

Anita Seikovska

Pārdomas, kas bagātina un stiprina

Kas gan nepieciešams cilvēkam ikdienā? Visticamāk – gaiss, ūdens, uguns, maize. Kas cilvēku aicina iet tumšā novembra vakarā uz baznīcu? Ticība, uzticība, nevēlēšanās palikt vienam, vēlme būt ar cilvēkiem un atvērt sirdi Dievam. Ne visi mēs

mākam izteikt savas domas skaļi, skaistos teikumos, pastiprinot sacīto ar zināšanām no Bībeles. Tomēr tik svarīgi ir runāt balsi, gandrīz atkailinot savas sajūtas, un teikt: "Slava Dievam! Nāc, Svētais Gars!" Nepareizi lūgšanu nav, baznīcā neviens nerāda ar pirkstu un nesmejas par izteikto.

Lūgšanu vakars ar dziesmām aicina ikvienu – ticīgo un neticīgo, vārgo, jautro, kautrīgo, aicina cilvēkus no dažādām vietām būt sadraudzībā un vienotībā.

Pļaviņu baznīca ar savu iekšējo greznumu, altāri un altārgleznu burtiski rosina pateicībai, žēlsirdībai, lūgšanām. Mums tā bija iespēja lūgšanas izdziedāt, muzicēt kopā, dziedāt lūgšanu mēlēs. Būties

bija uzināt arī ko jaunu par svētajiem un svētīgajiem. Cilvēki, kas šim vakaram gatavoja un meklēja materiālus, ziedoja ne tikai laiku, bet daļiņu sevis. Baznīcā iekārtotā izstāde, informatīvie materiāli, noformējums to apliecināja. Priestera Pāvila stāstā par ķieģeļu sienu, kas mani pirms vairākiem gadiem ļoti iespaidoja, teikts: "Ja ir siena, kas veidota no daudziem ķieģeļiem, tev jāizvēlas, kurš ķieģelis šajā sienā esi tu." Svarīgi ir saredzēt savu vietu Baznīcā, draudzē un parādīt to citiem, stiprinot šo nosacīto sienu.

Ja būtu iespēja, es tovakar plaši atvērtu baznīcas durvis, lai skan mūzika, lai aicina garāmgājējus ienākt, ienest un nolikt aizdegto sveci. Kāds noteikti ienāktu, kāds noteikti šeit arī paliktu.

Pateicība visiem, kas gatavoja slavēša-

nas vakaru Pļaviņu baznīcā, veidoja izstādi, meklēja fotogrāfijas, gatavoja īpašās lozes ar svēto vārdiem un konfektēm, rotāja, atrada piemērotas dziesmas un lūgšanas, muzicēja, gatavoja mielastu. Paldies priesterim Pāvilam par uzticību savam kalpojumam un misijai. Ir tikai jāspēj pieņemt no priesterā tas, ko viņš sniedz, jāpalīdz viņam un jāstiprina!

Pateicība par pieredzēto pasūtījumu Euharistijas nodomu par Pļaviņu draudzes locekļiem, kuri veidoja šo lūgšanu vakaru. Ierakstiet, lūdzu, savos kalendāros un atnāciet: **17. decembrī pulksten 17.30** – Svētā Mise Pļaviņu baznīcā.

Ilze Trociukas

Lūgšanu vakars par godu Dieva svētajiem

Pateicība Dievam un visiem, kas Pļaviņu katoļu baznīcā organizēja tik skaistu un sirsniņu lūgšanu vakaru Dieva svētajiem par godu. No sirds priecājos, ka varēju 8. novembrī būt kopā ar Pļaviņu Romas katoļu draudzi, kopīgi dziedāt, pielūgt un slavēt Dievu, pārdomāt, cik nozīmīga mums, kas esam dzīvo vidū, ir sadraudzība ar svē-

tajiem, kas ir debesis.

Pirmo reizi ienākot Pļaviņu baznīcā, manu uzmanību piesaistīja skaistas, jaunās sievietes attēls. Viņas acis ir drosmes, pārliecības un pašlūgšanas pilnas. Kas ir šī sieviete un kāpēc viņas attēls ir celts godā? Uz jautājumiem lūgšanu vakarā saņēmumu atbildi – tas ir svētīgās Annas Koļesarovas portrets. Manu sirdi aizskāra Annas dzīves stāsts un vārdi, ar kuriem iesākas lūgšana: "Svētīgā Anna, tu esi Svētā Gara spēkā sirds un miesas šķīstību redzējusi kā pērli – dārgāku par savu dzīvību..."

Tik neizmērojami stiprs bijis šis jaunās meitenes gars, kas taču bija gatava doties nāvē, lai nosargātu savu sirds un miesas šķīstību! Viņa mums parāda, cik liels var būt cilvēka iekšējais skaistums un spēks, esot kopā ar Dievu. Liecība, ko dzirdēju no Natālijas kundzes, apliecināja, ka sadraudzība starp mums un svētajiem ir pavisam reāla un ir tik ļoti nepieciešama. Visi svētie un svētās, lūdziet par mums! Esmu pārliecināta, ka lūgšanu vakarā Pļaviņu baznīcā visi svētie un svētās dziedāja un lūdzās kopā ar mums.

Pateicība –
Ingūna Andersone

SVĒTĀ MISE SVĒTĀS FILOMENAS GODAM

Mīlie svētās Filomenas godinātāji! Svētā Mise sv. Filomenas godam Gulbenes katoļu baznīcā tiks svinēta **2025. gada 10. janvārī pulksten 18**, jo

katru gadu 10. janvārī tiek atzīmēta šīs svētās dzimšanas diena. Jau februārī (un turpmāk) Svētā Mise viņas godam kā ierasts notiks mēneša pirmajā sestdienā.

Svētku dienā 10. janvārī ar dziļu sirds mīlestību atcerēsimies arī mūžībā aizgājušo mūsu mīļo klostermāsu Konsuelu un pateiksimies

viņai par sv. Filomenas godināšanas iedibināšanu Gulbenes draudzē un Latvijā.

Lai svētki būtu piepildīti un skaisti, lūdzam atmiņā atsaukt kopīgos mīklus ar mūsu un rakstiskas liecības un fotogrāfijas iesniegt **līdz 10. decembrim** klostermāsām Edītei un Paulai: sgmasas@inbox.lv.

Esiet atsaucīgi un nepalieciet vienaldzīgi. Uz tikšanos Gulbenes katoļu baznīcā!

Wilma Gabrāne

TICĪGĀS TAUTAS IECIENĪTĀ MEDŽUGORJE

24. oktobrī no Ruckas muižas Renāra Sproģa vadītajā grupā (attēlā) iesākās mūsu ceļš uz Medžugorji. Svētību tam deva priesteris Andrejs Mediņš Skaistkalnes svētnīcā, piestājot un brokastojot pirms izbraukšanas no Latvijas.

Cauri Lietuvai nonācām Polijā, kur nakšņojām Čenstohovā, svētā Jāņa Pāvila vārdā nosauktajā alberģī. Bija prieks piedalīties Svētajā Misē Čenstohovas Dievmātes svētgleznas klātbūtnē Jasnagoras bazilikā.

25. oktobrī turpinājām ceļu cauri Čehijai, Austrijai, Slovēnijai un Horvātijai, vakarā ieradāmies Medžugorjē.

Pēc ātras iekārtošanās viesnīcas numuriņā devāmies aplūkot ciematu kalnu ielienumā. Medžugorje ir ticīgās tautas ļoti iecienīta un ļaužu pārpildīta. Piecu dienu laikā, kuras tur pavadījām, satikām daudzus tautiešus. Katru dienu piedalījāmies Svēta-

jā Misē un adorācijā. Uz vietas iespējams nopirkt mazu radioaparātu, kur noteiktā frekvencē, izmantojot austiņas, var klausīties liturģiskās norises tulkojumus angļu vai krievu valodā.

Garīgās lietas mijās ar laicīgajām, bija laiks vērot un klausīties un laiks savām pārdomām. Esot Bosnijā-Hercegovinā, apmeklējām arī skaisto Kravices ūdenskritumu un Mostaras tiltu, kas atrodas senā zīda un vara ceļā. Bijām vietā, kura šķita kā esoša ārpus zināmā robežas. Lukomira – Dieva varenību apstiprinošo kalnu ieskauta, patiesi izskatās kā zemes mala. Uz klausījām vairākas liecības par Rožukroņa brīnumaino spēku. Kopienas "Marijas Gaisma" pārstāvji joprojām mums sūta Dievmātes vēstījumus, kas liek daudz par ko domāt.

Bija vairākas tikšanās, kuru laikā dzirdējām liecības gan no bijušā narkomāna, gan

pasaules bagātākajiem cilvēkiem par Dieva darbiem viņu dzīvē, par bezgalīgo žēlsirdību un gādību. Patriks – viens no pasaules bagātākiem, kuram piederēja vairākas auto dīleru kompānijas, un viņa sieva Nensija – bijusi advokāte, norādot uz rokā pārceltu Rožukroni, liecināja: "Mums piederēja viss, ko vien varējām vēlēties, taču mūsu laulību izglāba šis!" Viņi atstāja bagātības un to vilinājumus un tagad dzīvo Medžugorjē, kur ceļ māju – pili priesteru atpūtai.

Podbrdo kalnā kāpām kopā ar Terēzi no minētās kopienas. Šajā vietā, kur Marija parādījās bērniem, ir ieteicams atgriezties vēl un vēl, pabūt klusumā, mīļās Mātes klātbūtnē, kamēr līstošas asaras attīra dvēseli.

Krusta kalnā devāmies kopīgi, palīdzot viens otram gan uzkāpt, gan nokāpt.

Mājupceļā nakšņojām Sarajevā. Pilsētas ieliņas un kustība pa tām ir īsts meistarības pārbaudījums, ko mūsu šoferi labi izturēja. Busiņu sensori nemitīgi pikstēja, uzrādot citu mašīnu pārmērīgo tuvumu. Vietējos

braucējus tas nemaz neuztrauca, par ko liecināja viņu apskrambātās mašīnas. Atpakaļceļā atkal jau nonācām Čenstohovā, Jasno Guras alberģī. Braucienus noslēdzām Skaistkalnes svētnīcā, kur priesteris Andrejs mūs aicināja neizšķiest iegūto, bet tiekties vienmēr augstāk. Bijām šķērsojuši deviņas valstis, baudot skaistās Balkānu kalnu ainavas.

Izstāstīt visu brauciena laikā piedzīvoto un izjusto nav iespējams, tas katram jāizbauda pašam. Ja jūti sirdī vēlēšanos doties uz Medžugorji, tad zini – to tur ielikusi Dievmāte, viņa arī pateicas visiem, kuri atsauca.

Prātā palicis Dievmātes teiktais, ko mums uzticēja kopienas "Marijas Gaisma" pārstāvis: – Lūdzieties Rožukroni, tas ir jūsu ierocis! Jūsu brīvība griba ir vājums, jo jūs izvēlieties sliktu. Gavējiet ar maizi un ūdeni trešdien un piektdien, jo lūdzoties ar gavēni var apturēt pat karus.

Vita Bartuševiča

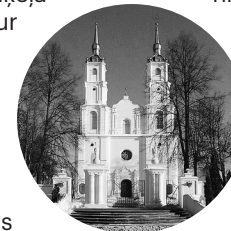
ALŪKSNES KATOĻU DRAUDZES SVĒTCEĻOJUMS

Skaistais rudens mūs, nelielu grupu no Alūksnes katoļu draudzes, aicināja ceļā uz Latgales pusi. 13. novembra rītā, saņēmuši svētību no draudzes prāvesta, devāmies ceļā uz Viļānu sv. Erceņģeļa Miķeļa katoļu baznīcu. Šajā dienā tur tiek svinēti Fatimas Dievmātes svētki – šoreiz pateicībā par saņemtajām žēlastībām.

Saulainais laiks mūs pavadīja visu brauciena laiku. Pirmā apstāšanās notika pie majestātiskās Rēzeknes Jēzus Sirds katedrāles, kur apmeklējām Svēto Misi un bagātīgajā grāmatu galdā katrs varēja iegādāties, ko sirds vēlas.

Pret dzidrajām debesīm Viļānu dievnams mirdzēja savā majestātiskajā baltumā. Pirms svētkiem atlika laiks gan palūg-

ties kapelā, gan pagodināt priesteru kapu vietas, gan pastaigāties krāšņajā klosterdārzā. Ar mīlestību koptais dārzs vēl priecēja ar ziedošām rozēm un daudzkrāsainiem augiem.

Svētku vakars bija brauciena kulminācija. Rožukroņa lūgšana, adorācija, Svētā Mise, dziedāšanas lūgšana un svētība no sešu priesteru rokām, brīnišķīga iespēja lūgties savās vajadzībās pie Brīnumainā Krusta altāra.

Devāmies atpakaļceļā ar siltuma un mīlestības piepildītām dvēselēm, gaišām domām un stiprinātu ticību.

Lai Dievs sargā un uztur mariāņu tēvus un Viļānu draudzi! Aicinu ikvienu apmeklēt šo skaisto, apgaroto svētvieta!

Anita Raibekaze

JĀNIS NO KRUSTA "DVĒSELES TUMŠĀ NAKTS"

Grāmatas sākumā Jānis norāda uz netikumiem, ar kuriem garīgajā dzīvē sastopas iesācēji. Lai atbrīvotos no tiem, Dievs aicina dvēseli "tumsajā naktī" tuvoties Dievam un svētumam.

Iesācēju garīgās nepilnības, ko rada lepība (augstprātība):

1. Garīgajās lietās un tikumības vingrinājumos iesācēji jūtas ļoti dedzīgi, jo tie viņiem palīdz, dod redzamus rezultātus un iepriecina. Svētas lietas pašas par sevi dara pazemīgu, bet iesācējos viņu nepilnības dēļ bieži parādās apslēpta augstprātība, tāpēc viņi ir apmierināti ar saviem darbiem un sevi. No tā izriet vēlēšanās īstenot savu godkāri, par garīgām lietām runāt ar citiem ļaudīm, bieži vairāk pamācot, nevis mācot. Iesācēji savā sirdī nosoda citus, neredzot viņos tikumību, kas patīk pašiem, un gadās, ka runā par to skaļi, kļūstot līdzīgi farizejiem, kas slavē sevi, stāstot Dievam par saviem labajiem darbiem. (Lk 18,11-12)

2. Ļaunais bieži *uzsilda* šādu dedzību un pūles darīt dažādus darbus, no kā palielinās lepnums un pašpaaugstināšanās. Viņš zina, ka šādi darbi un tikumi ne tikai nav nekā vērti, bet liek cilvēkiem grēkot vēl vairāk. Rezultātā daži kļūst tik dumji, ka nevēlas, lai garīgs un tikumīgs izrādītos kāds cits, izņemot viņus, un kā tikai rodas izdevība, darbos un vārdos citus nosoda un aprunā, redzot „*skabargu sava brāļa aci un nejutot balķi savējā*” vai kā „*aklie vadītāji izsijā odus, bet kamieli neievēro*”. (Mt 23,24)

3. Šādu cilvēku garīgo nostāju un uzvedību garīgie vadītāji neatbalsta, jo tie vēlas, lai viņu darbus cienītu un slavētu. Viņi uzskata, ka vadītāji nesaprot šo garīgumu vai arī paši nav garīgi, tāpēc nesaprot viņus. Šie cilvēki saietas ar tiem, kuru uzskati sakrīt ar viņu uzskatiem un pārrunā garīgās lietas ar tiem,

kas uzskata, ka viņu panākumus vajag slavēt un cienīt. Kā no nāves viņi bēg no tiem, kuri varētu viņus labot, norādot drošu ceļu, bieži pat ieiet naidā ar viņiem un rezultātā plāno ļoti daudz, bet izdara maz. Dažkārt viņi vēlas, lai citi redzētu viņu tikumību un gadprātību, un to ārēji izrāda ar nopūtām, garīgo stāju un citām darbībām, un dažkārt izliekas iegājuši ekstāzē. Ļaunais viņiem tajā palīdz, un viņi priecājas, ka citi viņus augsti vērtē, un turpina tā darīt.

4. Šie cilvēki vēlas ieņemt goda vietas un saukties par garīgajiem, tāpēc skauž tiem, kas ir šajos amatos un nodara tiem neskaitāmas nepatīkšanas.

Viņi kaunas atklāt savus grēkus, lai garīgā nedomātu par viņiem sliktu, un noslēpj grēku detaļas, lai grēki neizskatītos tik smagi, cenšoties drīzāk attaisnot sevi nekā apsūdzēt. Dažkārt viņi atrod citu biktstēvu, lai viņu garīgā nezinātu visus viņu grēkus un domātu par viņiem tikai labu. Runājot par sevi labu, šie cilvēki pārkāpj patiesā robežas un pieliek no sevis klāt, lai izliktos vēl tikumīgāki. Bet tas, kuram piemīt patiesa pazemība, gribētu to izbeigt un nenovēlētu tā rīkoties ne sev, ne kādam citam.

5. Daļa iesācēju nepievērš vajadzīgo uzmanību savām kļūdām, savukārt citi pārmērīgi sevi nosoda, domājot, ka ir jau svēti, viņi nesamierināmi ienīst sevi, un tā ir vēl viena nepilnība. Bieži šie cilvēki smagi cieš savās attiecībās ar Dievu, jo domā, ka nepilnības un kļūdas aizved no Dieva, un tā vietā, lai nesatrauktos un sevi saglabātu Dieva mieru, nesaprot, ka, ja nekļūditos, viņi būtu vēl vairāk lepnī un augstprātīgi. Viņiem nepatīk, ka slavē citus, bet patīk, ka slavē viņus, nereti to cenšas sasniegt. Tā viņi kļūst līdzīgi „*neprātīgām jaunavām, kas meklēja eļļu pie citām, kad viņu gaismekļi nodzisa*”. (Mt 25,8)

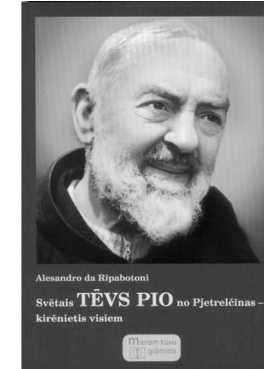
Tulkoja priesteris Māris Ozoliņš

GRĀMATAS, KAS STIPRINA GARU

Beidzot arī es esmu gatavs un labprāt vēlos padalīties par vienu no dziļākajām pēdējā laikā izlasītajām grāmatām – “Svētais Tēvs Pio no Pjetrelčinas – kirēnietis visiem”. Pirms pāris gadiem lasīju grāmatu “Svētais Asizes Francis”, un tā mani ļoti uzrunāja. Pēc laika uzzināju par Tēvu Pio, kura miesa arī nes tādas pašas stigmas kā sv. Asizes Francisks un kurš tāpat sevi visu upurēja Dieva godam. Viņa dzīve bija piepildīta ar cieņu un padevību Kungam. Īpaši uzrunāja tas, ka viņš dzīvoja tik nesen, tāpēc, daudz nedomājot, iegādājos arī šo grāmatu.

Grāmatas vienmēr lasu lēni, lai visu izprastu un pārdomātu. Uzskatu, ka arī šai grāmatai ir jābūt mentāli gatavam un jārod istais laiks tās lasīšanai.

Godīgi sakot, sajutos neveikli, lasot, ar kādu cieņu Tēvs kalpoja, pieņēma grēksūdzes, panesa sāpes un spēja saglabāt mieru, būt atsaucīgs un ar nelielu humora dzirksti. Tas, cik dziļi un izjusti – līdz pat asarām – viņš celebrēja Svēto Misi... Man kļuva kauns par savu nespēju dažreiz sakoncentrēties, lai izdzīvotu Svētās Mises norisi. Ļoti uzrunāja viņa stingriba jautājumos, kuros nevar būt pielaides, un tai pašā laikā Tēva vienkāršība un cilvēcība!

Un cik ļoti noderīgi ir Jēzus teiktie vārdi Tēvam Pio: “Milēt jāmācās zem krusta smaguma!” Tāpēc centisimies būt godīgi un patiesi!

Uģis Zariņš

MADONĀ UZSĀKTS JAUNIEŠU ALFA KURSS

Liela svētība arī šogad piedzīvota Jauniešu Alfā – kursu Madonā uzsākuši 30 pusaudži. Aicinu viņus visus paturēt savās lūgšanās – gan tos, kuri Jauniešu Alfā kalpo, gan tos, kuri pirmo reizi izdzird Labo Vēsti.

Pateicība Dievam, ka mūsu mazajā pilsētā ir jaunieši, kuri meklē Ceļu. Izrādās, ka šobrīd, neskaitot Rīgu, esam jauniešiem bagātākā draudze Latvijā.

Šī mēneša laikā Alfā esam ieklausījušies lekcijās par to, kas ir Jēzus, kā varam būt pārliecināti par savu ticību un kā varam lūgties. Tiesa, mums vēl tāls ceļš ejams, bet ar katru nedēļu arvien vairāk tuvojāmies Dievam un izpratnei par Baznīcu, ko pierāda arī jauniešu jautājumi un aktīvās diskusijas grupiņās.

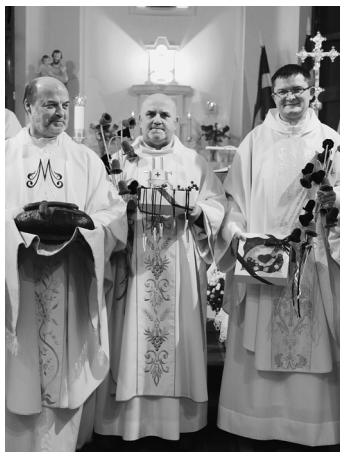
Ramona Veckalniņa

PAULĪNIEŠU KANONISKĀ VIZITĀCIJA CESVAINĒ

15., 16. novembrī notika kanoniskā vizitācija Cesvaines katoļu draudzē un baznīcā. Bija ieradušies divi pauliniešu tēvi no Polijas galvenās Dievmātes sanktuārija Jasna Gura svētvieta, kas reizē ir svētā Pāvila Pirmā Vientuļnieka ordeņa galvenā klostera mītne. Tur atrodas Ģenerāļa kūrīja ar pašu pauliniešu ģenerāli priekšgalā, kopā – 100 tēvi un brāļi.

Draudzes cilvēki ar lielu cieņu sagaidīja augstos viesus. Īpaša tikšanās bija piektdienas Svētajā Misē, kad ar savu klātbūtni un lūgšanām liturģiju kuplināja gan svētdienas skolas bērni ar vecākiem, gan draudze. Pauliniešu tēvus Rišardu un Pēteri, pasniedzot ceptu rudzu maizi, sveica Aloizs un Ruta – dāvinot tamborētus ziedu zvaniņus. Pie ērgelēm brīnišķīgi spēlēja un dziedāja Baiba ar kori. Lepojamies ar mūsu staltajiem ministrantiem – Jēkabu, Juri, Kārli un Eduardu, kuri braši

Mirkļis no pauliniešu tēvu Rišarda un Pētera (no labās) vizitācijas Cesvaines baznīcā.

piekalpoja ar lielu dedzību un ticību.

Pēc dievkalpojuma pateicības vārdus pauliniešu tēviem izteica pats Cesvaines draudzes prāvests tēvs Jānis, ceļa vēl-

jumus teica svētdienas skolas katehēte Inese un skoliņas bērni. Nobeigumā minikoncertā uz akordeona spēlēja mazais Valters, bet uz čella – viņa brālis Eduards.

Pauliniešu ģenerāļa definitora tēvi Rišards un Pēteris bija sajūsmā un pacilājošā noskaņā par sirsnīgo uzņemšanu, labi noorganizēto, svinīgo liturģiju, visu redzēto un skaisti piedzīvoto. Tēvs Rišards pateicās par kopējo lūgšanu, par to, ka draudze ir pieņēmusi tēvu Jāni, un ka viņš jūtas te labi. Skanēja gandarījums, ka draudzē un

pilsētā notiek laba garīgā, kulturālā sadarbība un attīstība, lai cilvēkiem nestu vēsti par Dieva valstību, Jēzu Kristu un Dievmāti.

Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

BŪSIM NOMODĀ. UZDEVUMS IKVIENAM

Lai šis uzdevums ir kā pamudinājums Adventa laikam! Ciparus aizvieto ar alfabēta burtiem, lasi un salīdzini ar Mk 13, 35-37!

Veiksmi un izdošanos vēlot – **Palmira Gailite**

28,1,6 21,29 7,26,13,7,28 21,23,20,23,6,2! 15,23
15,30,26 21,7,32,13,21,2,28, 16,1,6 21,1,20,1 16,29,21,10,26
21,2,16, 31,1,13 31,1,16,1,25,2, 31,1,13, 21,1,16,28,26
31,13,6,30, 31,1,13 10,1,13,19,23,26, 31,1,13 21,23
25,14,28,1 1,10,25,13, 16,1 28,1,26, 24,13,7,24,7,27,13
21,2,16,6,1,20,26, 15,30,26 21,4,1,28,25,23,6
10,29,19,1,20. 3,7,28 16,23 7,26 15,29,20,26 26,1,16,29,
28,23 7,26 26,1,16,29 31,13,26,13,7,20. 7,26,13,7,28
21,23,20,23,6,2.

Svētdienas Evanģēlijs

8. decembris

(Lk 3, 1-6)

15. decembris

(Lk 3, 10-18)

22. decembris

(Lk 1, 39-45)

29. decembris

(Lk 2, 41-52)

JAUNGADA LŪGŠANA DIEVMĀTES GODAM

Svētā Marija, Kristus Māte,
esi ar mums šajā
Jaunajā gadā.
Upurē mūsu centienus
savam Dēlam.
Izlūd mums piedošanu
par visiem mūsu grēkiem
un palidzi mums atcerēties, ka,
uzticīgi katru dienu kalpojot,
esam aicināti uz svētumu.

Ilzes Terēzes Gulbes izšuvums

Lūdzu savu Dēlu,
lai Viņš liek pieaugt
mūsu ticībai
un lai dara mūsu sirdis šķīstas.
Lūdzu, lai Viņš dāvā mums
drosmi, cerību un prieku
šodien un visās
jaunā gada dienās.
Caur Tavu Dēlu, Jēzu Kristu,
mūsu Kungu. Āmen!

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola
(t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE
(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis
(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komūnālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve,
Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka zīmējuma autore – Līga Klusa.

Lappušu nosaukumos – citāti no 51. psalma.
Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.